

[Erhard Jakobsen]

stemmer. Befolkningen bestemmer nemlig ikke, om der skal være valutaunderskud, eller der ikke skal være det. Befolkningen bestemmer heller ikke, om der skal være arbejdsløshed, eller der ikke skal være det. Det er der kun nogle få partier her i folketinget, der siger, at de bestemmer. Men derimod bestemmer befolkningen, hvad børn skal undervises i og på hvilken måde, hvordan skolen skal være tilrettelagt, og hvordan uddannelsen skal foregå. Det bestemmer befolkningen, hvis den selv vil. Og centrumdemokraterne vil meget gerne bidrage til, at befolkningen får lejlighed til at udtale sig klart og tydeligt om det.

Det ville være synd ikke at flette et par enkelte ord om Danmarks radio ind i denne debat. Danmarks radio ville savne det. Jeg forstod statsministerens tale sådan, at der vil komme lovforslag om ændring af radioloven og herunder, formoder jeg, ændring af radiatorådet. Det har været bebudet før i hvert fald. Centrumdemokraternes ønske til den nye radiolov er, at man i radiatorådet bevarer politikerne. Vi har tænkt os at foreslå det på den måde, at hvert parti forlods har én repræsentant, og vi vil ikke begrænse det til de partier, der sidder i finansudvalget. Det kan jo bero på politiske aftaler og den slags. Vi mener i og for sig, at ethvert parti, der er repræsenteret i folketinget, må have én mand i radiatorådet. Men derudover ville vi gerne overlade til lytterne at bestemme, om de så i øvrigt vil vælge politikere ind eller nogle, de mener ikke er politikere. Det ville vi gøre på den måde, at vi ville give radiatorådet 15 medlemmer ud over politikerne valgt af partierne her. Jeg siger straks: der skal ikke være repræsentanter for medarbejderne, for medarbejderne er med i alle forhandlinger, foruden at det er dem, der laver programmerne, som skal kontrolleres i radiatorådet. Men vi ønsker altså 15 medlemmer valgt ved direkte lyttervalg, opstillet af 1) de politiske partier, 2) de anerkendte lytterforeninger. Så er deres indflydelse dermed bragt ind i det. Men det skal være lytternes eget valg. Om de så vil have politikere, eller de vil have ikke-politikere, det kan lytterne i så fald selv om.

Så vil vi i øvrigt gerne i radioloven have indføjet så tydeligt, at ingen tager fejl af det, at radiatorådet ikke alene har ret, men også pligt til at være kontrollant, kontrolinstans. Radiorådet skal ikke bare sidde og sige, om

de synes, det er gode eller dårlige udsendelser, for i loven står der ikke noget om, hvordan det skal forholde sig. Men radiatorådet skal være der for bl. a. at sørge for, at alsidighedsbestemmelserne bliver overholdt. Og så vil vi i øvrigt tilstræbe, at man i selve loven uddyber alsidighedsbestemmelserne, sådan at det ikke er overladt skiftende radiatorådsflertal at bestemme, om alsidighed skal forstås på den ene eller på den anden måde. Når folketinget kræver alsidighed, er det folketingets pligt at fastsætte, hvad man forstår ved denne alsidighed, og ikke overlade denne fortolkning til tilfældige udslag i radiatorådets sammensætning.

Jeg ved, at hr. Gert Petersen eller andre vil sige, at Erhard Jakobsen skulle hellere have beskæftiget sig med arbejdsløsheden, for det skal man jo. Det er lige meget, hvad man beskæftiger sig med, så bør man sige noget om arbejdsløsheden. Det skal også nok hjælpe på arbejdsløsheden, at man siger noget om den. Der er mange herhjemme, der tror, de har løst den allerede ved at sige noget om den. Centrumdemokraterne står fast på det, der har været vores udgangspunkt. Lad os realistisk erkende, at vi ikke kan formindske arbejdsløsheden uden at forøge valutaforbruget, og vi kan ikke formindske valutaforbruget uden at forøge arbejdsløsheden. Det kan vi lige så godt se i øjnene. Så kan vi prøve at balancere, sådan at der ikke kommer store udsving på nogen af de to ting, men det er i hvert fald vores problemstilling. Jeg har indtryk af, at regeringen meget langt også erkender netop denne problemstilling, og det er den jo sådan set også nødt til.

Men på længere sigt er problemet, som jeg også med glæde har set regeringen fordybe sig i: hvor mange timers arbejde om ugen kan vi egentlig skaffe den danske arbejdsstyrke i fremtiden? Man har engang haft en arbejdstid på 80 timer. Man er kommet ned på 40. Hvorfor i alverden skulle den blive liggende på 40 ud i al fremtid? Det er jo fuldstændig usandsynligt. I USA taler eksperter om 15 timer. Vi taler selvfølgelig her om produktionen, vi taler ikke om service. Jeg mener, at der er god brug for at udvide arbejdstiden betydeligt i servicefagene. På alle områder har vi en endelig service herhjemme. Det gælder privat, og det gælder offentligt. Ikke fordi de, der arbejder, gør det dårligt, men fordi alt for få er beskæftiget